דרך מצותיך — מצות אמירת קדושה בכל יום

ברע"מ פ' אמור במנין המצות מנה אמירת הקדושה הידוע בנוסח התפלה במ"ע מפסוק זה [ונקדשתי] ע"ש דף צ"ג ע"א וז"ל פקודא דא לקדשא לי' בכל יומא ורזא דא ונקדשתי כו' דאסתלק ו' רזא דשמים עילאין לעילא ונהיר האי קדש בהו וכדין אקרי קדוש, ולבתר נהיר ההוא נהירו על כורסייא דאיהו שמים ואינון שמים תייבין לדוכתייהו וכדין אקרי קדוש, לבתר נחית ההוא נהירו כו' ואקרי קדוש, ובפע"ח שער הקדושה נז' קיצור הדברים שבקדוש א' עולה ת"ת הנק' וי"ו לחכמה הנק' קדש ובקדוש השני ירידת חכמה לת"ת ובקדוש הג' יורד ת"ת לנהי"מ ע"ש: וביאור הענין הוא מה שביארנו למעלה במצות קדה"ש שגורם יחוד או"א שפי' היחוד הוא כשיומשך הארה חדשה מאא"ס בחכמה להיותו למעלה מעלה מהחכמה ואפי' אורו וזיוו הוא למעלה מעלה מהחכמה וכמו זיו השמש לגבי הכלים המקבלים אורו ואפי' ההארה דהארה שכבר נתלבשה בתוך הכלים די"ס ונעשי' אור וחיות לכלים פרטיים כמו לכלי החכמה או החסד ונעשי' בה תמונה פרטית להיות חיות לכלי החכמה שהיא המשכיל וכדומה אין השינוי בה אמיתי בעצמה כי היא מצד עצמה חיות פשוט אלא שכשמאיר בחכמה היא מחי' את כח החכמה הנק' כלי החכמה וכשמאיר בחסד מחי' את החסד ולכן יכול להיות התחלפות האורות אור חסד בכלי הגבורה כו' כי האור מצד עצמו פשוט ועש"ז נק' אור שהוא כמו זיו השמש כשמאיר בחלונות אדומות או לבנות שמשתנה מראיתו שהשינוי הוא רק למראית העין אבל אין השינוי בו אמיתי כמש"ל במצוה רצ"ו, ולכן קראו המקובלים להמשכות החיות מא"ס בשם הארה משא"כ ל' שפע והתפשטות הוא כשההמשכה מתפעלת מהדבר שנמשך לתוכו וכמו המשכת הנפש בכלים שלה שהן חכמה ומדות שהגם שאינם ג"כ ממהות הנפש שהיא עצם פשוט עכ"ז שפע חיותה הנמשך בהם מתפעל בהם כהתפעלות חיי הנפש בגוף עם שהם רחוקים ג"כ בערך שמ"מ נעשי' עצם א' ולא כלבוש לגוף שהוא נבדל לגמרי כו' וזהו שאמרנו שהמשל דמה הנשמה ממלא את הגוף אינו דמיון להמשכת אא"ס ב"ה לגבי העולמות כי הוא למעלה מעלה ממהותם וההמשכה נמשך ממנו בבחי' הארה וזיו כו' רק שהמשל הוא להמשכת השפע מהכלים דאצי' בעולמות ובהיכלות וד"ל ולכן עליי' כלי החכמה לקבל הארה חדשה מא"ס זהו עליי' גדולה וזהו ענין קדוש הראשון עליי' הת"ת בחכמה וכמ"כ החכמה עולה לקבל מאא"ס שלמעלה מהחכמה שנק' קדש וכ"ז הוא ע"י מה שישראל אומרים קדוש ומבואר שמ"ע דקדוש הוא למסור נפשו כמ"ש לעיל בשם הרמב"ם, והרע"מ כשדורש זה על הקדושה הכוונה ג"כ למסור נפשו בכח עכ"פ ואזי עי"ז מעורר גילוי אא"ס שלמעלה מהחכמ' מטעם הנ"ל, וכשמאיר בחכ' אזי מהחכמה נמשך לבינה וז"ס יחוד או"א ומהבינה מאיר קידוש זה במדות הנק' ו' וז"ס קדו"ש וזהו הנק' המשכת מוחין חדשים לז"א וכמ"ש בפע"ח שער התפילין שהקדושה נמשך מן המוחי' כו' יעו"ש: והקדוש השני ירידת החכ' בת"ת הוא ענין מה שמת"ת דאימא נעשה כתר לז"א וענין הכתר לז"א הוא בחי' המשכה מלמעלה למטה להיות לו חפץ ורצון להאציל, כי בחי'

האצילות להיות גילוי ההעלם הוא צמצום גדול לגבי המשפיע כמו הרב לתלמיד ולכן צריך להמשיך לו חפץ ורצון לזה וזה נק' כתר דז"א והיינו ע"י התורה שהיא המכוון בבריאת העולם כנודע שעשרת הדברות הן פנימי' העשרה מאמרות כו': והקדוש הג' הוא להיות כתר לנוק' כי המל' היא סוף כל דרגין להוות בריאה מאין ליש והוא צמצום יותר גדול ולהמשיך בחי' כתר ורצון לזה צ"ל עוד המשכה מחדש והיינו ע"י מעשה המצות שענינם מדברים גשמיים דוקא וכחם יפה מאד מפני ששרשם משם ס"ג שלמעלה משם מ"ה כידוע בענין לפני מלוך מלך לבנ"י (בראשית ל"ו ל"א) וכשעושים מהם מצוה הם מתעלים לשרשם ומוסיפים שם אור גדול ולכן יגרום זה להיות רצון לברוא מאין ליש וזהו הנק' כתר דנוק'. ועתה יובן מאמר המדרש משל למלך שעשו לו ג' עטרות שנים נתן לבניו וא' נטל לעצמו (ויקרא רבה פכ"ד) פי' הא' שנטל לעצמו הוא הקדוש הראשון שהוא בחי' עליי' הז"א ממטה למעל' בחכ' וחכ' מקבלת מכתר דא"א ושנים שנתן לבניו הם בחי' המשכת אא"ס מלמעלה למטה להיות כתר לז"א וכתר לנוק', וכמ"כ מאמר המדרש כת א' אומרת קדוש וכת השני' ב"פ קדוש והשלישית ג"פ (חולין צ"א ב'), פי' כת ראשונה הם המלאכים שעבודתם בחפץ ותשוקה נפלאה להתעלות ממטה למעלה שז"ס הקדוש הראשון כמשנת"ל ועליהם נאמר שרפים עומדים ממעל לו (ישעי' ו' ב') דלכאורה אינו מובן איך הנברא עומד ממעל לבוראו ח"ו אלא שהענין כי "לו" פי' על הז"א שקיבל המוחי' דאו"א ולכך נק' בל' נסתר מצד מוחי' דאו"א שבו שהם הנסתרות כידוע אבל על הכלים דז"א נאמר לשון נוכח כי הם בבחי' גילוי ומה שהשרפים עומדים ממעל לו ר"ל כי חפצם ותשוקתם להתכלל בעצמות אא"ס שהוא למעלה מעלה מן המוחי' שכבר נמשכו בז"א מהארתו שבאו"א ואל אשר רוחם פונה לעלות נקראו עומדים שם עד"מ, וע"י תשוקה זו באמת עולה הז"א לקבל מוחי' חדשים מאו"א ע"י שהחכמה מקבל ג"כ הארה חדשה מאא"ס שז"ס הקדוש הראשון כנ"ל, וכת א' אומרת ב"פ קדוש היינו להיות המשכה למטה ג"כ מקדש העליון והוא מלאכים דיצי' שאין חפצם כשרפים דבריאה שרוצים להתבטל לגמרי אלא הם רוצים בקיום נפשם רק שיהיו דבקים חב"ד ומדות שלהם בחב"ד דא"ס שיאיר מחדש ע"י מוחי' חדשים שקיבלו זו"נ והוא ע"ד משנת"ל בענין התורה כתר לז"א, והשלישית האומרת ג"פ קדוש הם המלאכים דעשי' שרצונם להיות ההמשכה דקדושה עליונה הנ"ל נמשכת עוד למטה יותר בעולם העשי' והם הנק' גבורי כח עושי דברו (תהלים ק"ג כ') להיות כתר דנוק' והוא ע"ד משנת"ל בענין המצות, וכמ"כ בישראל יש ג"כ ג' בחי' אלו בכל לבבך הוא האהבה דשרפים ובכל נפשך התקשרות חב"ד ומדות ומודו"מ בחב"ד ומדות דא"ס ז"ס ב"פ קדוש דכת השני' ואח"כ בכל מאדך יתיר מגרמי' ונפשי' הוא העסק במצות מעשיות הגם שאין לו בזה טוב טעם כ"כ רק לעשות רצון ה' ועי"ז נתעורר למעלה ג"כ הרצון להיות מהוה מאין ליש בעולם העשי' שזהו צמצום גדול וז"ס הכתר דנוק' וכמ"כ בסדר קדוש הם ג"פ קדוש בפרט ובכלל הם קדוש ברוך וימלוך וד"ל:

(מצוה זו דקדושה לדעת הרע"מ היא מ"ע של תורה כמ"ש הרח"ו משמו בשער הקדושה):